

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **BAUCHWOOD s. r. o.** (dříve **MS Forest Industry s.r.o.**)
sídlem Kunčičky u Bašky 129, 739 01 Baška
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Buzkem
sídlem Jablunkovská 853/46, 737 01 Český Těšín

proti
žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2022 č. j. MZDR 57378/2020-5/OES, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 31. 10. 2022 se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo v části změněno a v části potvrzeno rozhodnutí Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje (dále také „správní orgán I. stupně“ nebo „KHS“) ze dne 15. 10. 2020 č. j.KHSMS 52585/2020/OV/OPaK, jímž byl žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 92g odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOVZ“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 30 000 Kč, dále povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč a dále povinnost podle § 97 odst. 3 ZOVZ uhradit náklady vynaložené správním orgánem I. stupně ve výši 19 554 Kč.

2. Žalobce formuloval následující žalobní námitky:

- 1) Žalobce se nedopustil překročení zvukových limitů, neboť jeho provozovna se nachází v průmyslovém areálu a sousedí s provozovnami dalších subjektů, jejichž činnost je nepochybně také významným zdrojem hluku. Dle žalobce provoz těchto dalších subjektů musel mít vliv na měření provedené ze strany KHS, kdy část hluku vznikajícího v těchto provozovnách byla nesprávně přičítána žalobci. Žalobce v žalobě předložil schéma se zakreslením jednotlivých provozů v areálu a uvedl podrobnosti o činnostech v nich provozovaných. Žalobce uvedl následující provozovny: EKO-koral s.r.o, TRABBAU a.s., sklad žalobce, parkoviště pro kamiony, HBP strojírna s.r.o., Mudra cz s.r.o., Motor Lučina spol. s.r.o. a Medopol s.r.o. Dle žalobce tyto zdroje hluku nebyly při měření vůbec zohledněny, když kontrolní protokol uvádí pouze hluk z areálu Motor Lučina spol. s.r.o. a z areálu EKO-KORAL s.r.o., přičemž tato skutečnost mohla mít dopad na výsledky provedeného měření. Podle žalobce je třeba zohlednit, že některé z popsanych provozů při své činnosti používají kontejnery (stejně jako žalobce), do kterých nakládají materiál a používají také pily k řezání dřeva. KHS tak neměla dostatečné důkazy o tom, že právě činnost žalobce byla zdrojem hluku, který měl překročit stanovené limity. Žalobce navrhl důkaz dotazem na výše uvedené společnosti, jakou činnost provozovaly v průmyslovém areálu v září 2019.
- 2) Dále žalobce namítl, že je nemožné, aby jeho činnost byla původem impulsního hluku v rozsahu stanoveném správním orgánem I. stupně. V kontrolním protokolu bylo uvedeno, že u žalobce byl zjištěn vysoce impulsní hluk tvořený nárazem pevných těles při manipulaci s dřevní hmotou (pád kulatiny na zem), kontejnery (náraz kontejneru na zem) a štípáním dřeva (pád štípaného dřeva do kontejneru), kdy za celou dobu měření bylo zaznamenáno 6 422 úseků splňujících podmínku výskytu impulsního hluku. Žalobce namítl, že během jednoho dne plnil max. 4-5 kontejnerů štípanými špalky, přičemž jeden kontejner pojme cca 1 100 ks těchto špalků. Pád špalků do kontejneru je sice spojen s intenzivním hlukem, avšak pouze do té doby, než se zaplní kovové dno kontejneru, což nastane po vložení cca 200-300 špalků do kontejneru. Další špalky padají do kontejneru již bez většího hluku, neboť jejich dopad je tlumen špalky na dně, a takto padající špalky již nemohou být zdrojem impulsního hluku, který by přesahoval hygienické normy. Žalobce při svém výpočtu vycházel z maximálního množství kontejnerů, které mohly být během měření naplněny, tedy max. 5 kontejnerů a max. množství „hlučných špalků“ ve výši 300 ks na 1 kontejner. Dospěl tak k závěru, že se jednalo maximálně o 1 500 úseků impulsního hluku, jejichž zdrojem mohl být provoz žalobce. Argumentace správního orgánu I. stupně ohledně hluku impulsního charakteru a tvrzení o otáčení a odrazech špalků je ničím nepodloženou teorií. Žalobce navrhl důkaz znaleckým posudkem znalce se specializací akustika/měření hluku k posouzení měření KHS dne 13. 9. 2020, event. odborné vyjádření specialisty z oboru akustika/měření hluku.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout s tím, že žalobce pouze opakuje své námitky z předchozího řízení, které již byly dostatečně vypořádány v rámci předchozího řízení a

pouze stručně shrnul nedůvodnost žalobních tvrzení. Žalovaný nad rámec dodal (na základě informace od KHS), že od té doby, co žalobce v květnu 2020 přesunul svůj provoz do Skalice u Frýdku-Místku, ustaly veškeré podněty občanů na obtěžující hluk.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 13. 9. 2019 zahájila KHS jako příslušný orgán ochrany veřejného zdraví státní zdravotní dozor (dále jen „kontrola“) dle § 88 ZOVZ a zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění zákona č. 183/2017 Sb. (dále jen „kontrolní řád“), spojený s inspekčním měřením hluku z provozu na manipulačních plochách v průmyslovém areálu na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. S. m. u F.-M., jehož cílem bylo ověřit plnění povinností žalobce jako provozovatele činností (strojů a zařízení), jejichž provozem vzniká hluk podle § 30 odst. 1 ZOVZ ve spojení s nařízením vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 272/2011 Sb.“), a zjistit hodnoty hluku pronikajícího do chráněného venkovního prostoru stavby rodinného domu na adrese N.V. X, F.-M.. KHS k úkonu měření hluku přizvala zaměstnance Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě (dále jen „zdravotní ústav“). KHS uvědomila žalobce o zahájení kontroly přípisem ze dne 16. 9. 2019 včetně seznamu kontrolujících a přizvaných osob. Zdravotní ústav zaznamenal průběh a výsledky měření do protokolu o měření hluku v mimopracovním prostředí ze dne 2. 10. 2019 č. 54231/2019 (dále jen „protokol o měření hluku“), který předal KHS, jež následně vyhotovila protokol o kontrole ze dne 16. 10. 2019 č. j. KHSMS 54444/2019/FM/HOK (dále jen „protokol o kontrole“), do něhož promítla výsledky měření hluku z protokolu o měření hluku.
6. Z protokolu o kontrole a protokolu o měření hluku vyplývá, že měření hluku bylo provedeno dne 13. 9. 2019 od 07:55 hod. do 15:55 hod. Měřením hluku v denní době byl zjišťován hluk pronikající z činností prováděných na manipulačních plochách v průmyslovém areálu na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. S. M. u F.-M. do chráněného venkovního prostoru stavby rodinného domu na adrese N.V. X, F.-M., nad úrovní 2. NP, před oknem obytné místnosti – ložnice. Měřeným zdrojem hluku byla činnost strojů a zařízení provozovaných žalobcem (kolový nakladač manipulující s dřevní hmotou, štípačka dřeva, nákladní automobil manipulující s kontejnery, motorová pila). Měření bylo provedeno formou kontinuálního 1s záznamu, včetně zvukové stopy. V průběhu měření byly zachyceny typické hlukové situace v dané lokalitě při provozu měřených zdrojů hluku. Celkový hluk pozadí byl měřen na stejném měřicím místě jako hluk zdroje při neprovozování zdroje hluku (krátkodobé provozní pauzy pracovníků kontrolované osoby) v čase od 8:54 hod. do 14:59 hod. Hluk pozadí byl tvořen hlukem pronikajícím z výrobní haly společnosti Motor Lučina spol. s r.o., hlukem pronikajícím z areálu EKO-KORAL s.r.o. a dalšími zdroji nesouvisejícími s předmětem měření, včetně ojedinělých hlukových událostí (např. železniční hluk, přelety letadel, hlasové projevy osob nebo zvířat). Veškerý hluk nesouvisející s předmětem měření byl z naměřených hodnot vyloučen. Byla provedena korekce na zbytkový hluk (který byl měřen v totožném místě jako zdroj hluku v krátkodobých provozních pauzách zaměstnanců kontrolované osoby), rozdíl mezi hladinou hluku zdroje a zbytkového hluku se rovnal 7,7 dB. V celkovém hluku zdroje při manipulaci s dřevní hmotou (pád kulatiny na zem), kontejnery (náráz kontejneru na zem) a

štípaním dřeva (pád štípaného dřeva do kontejneru) ve venkovním prostoru byl zjištěn vysoce impulsní hluk tvořený nárazem pevných těles. V měřeném případě se jednalo o sled impulsů nebo vzájemně se překrývajících impulsů. Za celou dobu měření bylo zaznamenáno 6 422 úseků splňujících podmínku výskytu impulsního hluku (v celkové době trvání 107 minut). Výsledná hodnota hluku z kontrolovaného zdroje v době měření dle výpočtů správních orgánů prokazatelně překročila hygienický limit ekvivalentní hladiny akustického tlaku stanovený pro chráněný venkovní prostor stavby rodinného domu na ulici N.V. X, F.-M..

7. Protokol o kontrole obsahoval požadavek, že žalobce jako kontrolovaná osoba předloží písemnou zprávu o odstranění/prevenici nedostatků zjištěných kontrolou ve stanovené lhůtě. Dále byl žalobce poučen o možnosti podání námitek proti tomuto kontrolnímu zjištění ve stanovené lhůtě. Protokol o kontrole a protokol o měření hluku byly žalobci doručeny dne 17.10. 2019. Žalobce podal dne 1. 11. 2019 proti obsahu protokolu o kontrole námítka. KHS přípisem ze dne 29. 11. 2019 námítka proti kontrolnímu zjištění zamítla. KHS na základě provedeného měření zjistila porušení ustanovení § 30 odst. 1 ZOVZ ve spojení s § 12 odst. 1,3 a přílohou č. 3 část A nařízení vlády č. 272/2011 Sb., čímž se žalobce dopustil přestupku podle § 92g odst. 1 ZOVZ.
8. Řízení o přestupku bylo zahájeno dne 9. 7. 2020 doručením oznámení o zahájení řízení žalobci, jenž byl také poučen o právu navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit se k věci, a o právu žádat nařízení ústního jednání, čehož žalobce nevyužil a k zahájení řízení se nevyjádřil. KHS přípisem ze dne 10. 8. 2020 sdělila žalobci, že ukončila dokazování, seznámila jej s výčtem podkladů pro vydání rozhodnutí a poučila o možnosti se k nim vyjádřit, popř. navrhnout jejich doplnění a nahlédnout do spisu ve stanovené lhůtě. Podáním doručeným KHS dne 19. 8. 2020 se žalobce k věci vyjádřil. Následně bylo nařízeno ústní jednání, kdy proběhl výslech žalobcem navrženého svědka Marka Szafarczyka (jednatel žalobce).
9. Dne 1. 10. 2020 KHS sdělila žalobci, že ukončila dokazování a informovala jej o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí a nahlédnout do spisu, které žalobce nevyužil. Následně dne 15. 10. 2020 vydala KHS prvostupňové rozhodnutí, proti kterému žalobce podal banketní odvolání, jež ani na výzvu nedoplnil. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
10. V posuzované věci žalobce především namítl, že se nedopustil překročení zvukových limitů, neboť mu byl nesprávně přičítán hluk z okolních provozoven, který musel mít vliv na měření, takže správní orgán I. stupně neměl dostatečné důkazy, že právě činnost žalobce byla zdrojem hluku, jenž měl překročit stanovené limity.
11. Krajský soud z protokolu o měření hluku zjistil, že je v něm výslovně uvedeno: „*hluk pozadí byl hlukem pronikajícím z výrobní haly firmy Motor Lučina spol. s.r.o., parc. č. XC k. ú. S. M. u F.-M., hluk pronikající z areálu EKO-KORAL s.r.o., parc. č. XD, k. ú. S. M. u F.-M. Zbytkový hluk byl určen po odstranění všech zřejmých hluků pozadí. Všechny výrazné nežádoucí vlivy nesouvisející s měřeným hlukem a zbytkovým hlukem byly z měření vyloučeny...*“ Z protokolu o měření a následně z protokolu o kontrole jednoznačně vyplývá, že hluk z ostatních zdrojů nesouvisejících s měřeným zdrojem hluku, jímž byly žalobcovy činnosti, byl od výsledných hodnot odečten formou příslušné korekce zbytkového hluku a hluku pozadí (str. 2 a str. 6 protokolu o měření hluku). Stejně jako správní orgán I. stupně, i soud je toho názoru, že z tabulky na str. 7 protokolu o měření plyne, že zbytkový hluk byl hodnocen a

zaznamenáván včetně časů jeho působení a není tak součástí celkového hodnocení, když měření hluku bylo provedeno formou 1s záznamu včetně zvukové stopy, ze které byl kontrolou vymazán každý zvuk, jež nesouvisel s měřeným zdrojem hluku.

12. I když protokol o kontrole a protokol o měření výslovně zmiňuje pouze provozovny Motor Lučina spol. s r.o. a EKO-KORAL s.r.o., z celkového posouzení vyplývá, že veškerý hluk nesouvisející s předmětem měření byl z naměřených hodnot vyloučen. Tvzení žalobce, že nesouvisející hluk nebyl odečten, není nijak podloženo a je v přímém rozporu s obsahem protokolu o měření. Soud tak považuje závěry obou správních orgánů za náležitě podložené a tudíž správné. Žalovaný v napadeném rozhodnutí v plném rozsahu aproboval závěry správního orgánu I. stupně vycházející z provedeného měření, přičemž toto měření shledal souladným s právními předpisy. Žalobce jeho argumentaci žádnou nosnou žalobní námitkou nerozporoval, když setrval na svých tvrzeních uvedených již v námitkách proti kontrolnímu protokolu, které do textu žaloby doslovně převzal, aniž by reflektoval jejich vypořádání v rozhodnutí o námitkách, následně převzaté také do odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Stejně tak žalobce nerozporoval řádné vyhodnocení správního orgánu I. stupně (str. 5 prvostupňového rozhodnutí), jelikož podané odvolání bylo pouze blanketní. První žalobní bod proto krajský soud důvodným neshledal.
13. Dále žalobce brojil proti naměřeným hodnotám impulsního hluku, kdy uvedl, že argumentace prvostupňového správního orgánu je vadná. Správní orgán I. stupně svou argumentaci postavil na tom, že pád štípaného špalku do kontejneru může být spojen i se 3-4 hlukovými úseky, které mohou být vyhodnoceny jako hluk impulsního charakteru (otáčení špalku, odraz při nárazu), proto protokol o kontrole uvádí 6 422 hlukových úseků, které byly vyhodnoceny jako hluk impulsního charakteru. Správní orgán I. stupně uvedl, že ze strany žalobce došlo k nesprávnému pochopení interpretace výsledků měření a poukázal na právní úpravu pojmu „vysoce impulsní hluk“ v § 2 písm. d) nařízení vlády č. 272/2011 Sb., podle níž se jedná o „*hluk tvořený zvukovými impulsy ve venkovním prostoru, vznikajícími při střelbě z lehkých zbraní, explozí výbušnin s hmotností pod 25 g ekvivalentní hmotnosti trinitrotoluenu a při vzájemném nárazu pevných těles, a které v posuzovaném chráněném prostoru splňují kritéria stanovená v příloze č. 4 k tomuto nařízení*“.
14. Žalobce závěry správních orgánů zpochybnil tvrzením, že impulsní nárazy způsobené „otáčením a odrazy špalků“ jsou ničím nepodloženou teorií, která nebyla v protokolu o kontrole zachycena či podložena důkazně a pád jednoho špalku nemůže způsobovat více hlukových úseků než jeden. Žalobce však tvrzenou pochybnost nepodložil žádným důkazem, takže není zřejmé, z čeho tak usuzuje.
15. Krajský soud se ztotožňuje se správními orgány, jejichž závěry jsou podloženy protokolem o měření hluku a jsou také fyzikálně a logicky zdůvodnitelné, když při vzájemném nárazu pevných těles (špalků) s nejvyšší možnou pravděpodobností dochází k odrazu padajícího tělesa a jeho opětovnému pádu a nárazu, přičemž těleso se může také vychýlit z původní dráhy a činit další nárazy, což ve svém důsledku může představovat více než jeden hlukový úsek (dle správního orgánu 3-4), kdy každý může být vyhodnocen jako hluk impulsního charakteru. Obsahem správních spisů má krajský soud za prokázané, že toto vysvětlení, kterého se žalobci dostalo již v rozhodnutí o námitkách proti kontrolnímu protokolu, je podloženo grafem impulsního hluku na str. 9 protokolu o měření. Žalobce přesto v dalším řízení (výslech svědka S.) i v žalobě setrval na týchž tvrzeních, aniž by na vypořádání správních orgánů jakýmkoliv konstruktivním způsobem reagoval.

16. Krajský soud má za to, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, jakož i rozhodnutí žalovaného obsahují ucelenou a srozumitelnou argumentaci vycházející z náležitě zjištěného skutkového stavu a mající oporu v obsahu správních spisů. Žalobce jejich závěry podanou žalobou nijak nezpochybnil. Ani druhý žalobní bod tak krajský soud důvodným neshledal.
17. Krajský soud s ohledem na výše uvedené neshledal důvod k provedení navržených důkazů znaleckým posudkem či odborným vyjádřením z oboru akustika/měření hluku, ani dotazy na jiné společnosti mající provozovny ve stejném areálu jako žalobce, neboť má za to, že skutkový stav byl zjištěn náležitě a obsah správních spisů představuje dostačující podklad pro soudní přezkum napadeného rozhodnutí. Pro úplnost soud uvádí, že žalobci nic nebránilo, aby takové důkazy navrhl ve správním řízení či je sám opatřil. Dle dlouhodobé konstantní judikatury správních soudů (např. rozsudek NSS sp. zn. 5 Afs 147/2004 nebo sp. zn. 2 Afs 35/2009) spočívá těžiště dokazování v řízení před správními orgány a soud není instancí, u níž by bylo možno bez dalšího uplatňovat důkazní návrhy, jež mohly být uplatněny již v řízení správním. Krajský soud má obsahem správních spisů za prokázané, že žalobce v průběhu správního řízení žádnou podstanou aktivitu nevykazoval, svá procesní práva uplatnil ve velmi omezené míře, podal také toliko blanketní odvolání. V podané správní žalobě doslovně převzal text námitek proti kontrolnímu protokolu. Svou pasivitu v řízení proto nemůže úspěšně dohánět důkazními návrhy v přezkumném řízení soudním.
18. Z výše uvedených důvodů krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 10. dubna 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu